

મુમુક્ષુ અને મિચ્છામિદુક્કડં

લંખડ
પૂ. મુળિરાજશ્રી ધર્મગુપ્તા 'વિજયજી'

મુમુક્ષુ અને મિચ્છામિ દુક્કડં

લેખક :-

સ્વ. પરમારાધ્યપાદ વિશાલગચ્છાધિપતિ સિદ્ધાંત-
મહોદધિ શ્રીમદ્ આચાર્ય ભગવંતશ્રી પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્ન પૂજ્યપાદ પરમ શાસનપ્રભાવક તપોનિધિ આચાર્યદેવશ્રી ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પૂ. મુનિરાજશ્રી ધર્મગુપ્તવિજયજી મહારાજ

પ્રકાશક :-

શ્રી પ્રેમસૂરીશ્વરજી જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન ટ્રસ્ટ
'પુનિત' બંગલો નં. ૬
સ્મૃતિકુંજ કેલોની
નવરંગપુરા, અમદાવાદ. ૬

પ્રથમ સંસ્કરણ

નકલ : ૧૦૦૦

વિ. સં. ૨૦૩૪, મૌન એકાદશી

} મૂલ્ય : રૂ. ૦-૮૦ પૈસા

(સર્વ હક્ક સંસ્થાને સ્વાધીન)

શ્રી પ્રેમસૂરીશ્વરજી જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન ટ્રસ્ટના
માનવંતા કાયમી સભ્યોની શુભ નામાવલી

૧	વનમાલાબેન રમણલાલ ચેવલાવાળા	પ્રાણદાતા.	
૨	એક સુમુક્ત સદ્ ગૃહસ્થ,	શાંતાકુંઝ-શ્રુત પ્રચારક	
૩	શાન્તિલાલ ભોગીલાલ શાહ,	માલેગામ,	” ”
૪	કાન્તિલાલ ચીમનલાલ કોલસાવાળા,	અમદાવાદ	” ”
૫	કીર્તીકરભાઈ ચુનીલાલ શાહ,	અમદાવાદ	” ”
૬	નવરંગપુરા શ્વેતાં. મૂર્તિ સંઘ	અમદાવાદ	” ”
૭	શાન્તિલાલ ખેતશી ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ,	સુબઈ	” ”
૮	ફકીરચંદળ મોતીલાલળ પોરવાલ,	રતલામ	” ”
૯	રતનબેન પારેખ,	રતલામ	” ”
૧૦	ઋષભદેવ કેશરીમલળ જૈન પેઠી		” ” ”
૧૧	લલતમલળ જુહારમલળ,		” ” ”
૧૨	પ્રકાશચન્દ્ર પોરવાડ,		” ” ”

(સર્વ હિત પ્રકાશન સંસ્થા ટ્રસ્ટને સ્વાધીન)

મુદ્રક :- કાન્તિલાલ ડાહ્યાભાઈ પટેલ

મંગલ મુદ્રણાલય રતનપોળ, કૃતેહભાઈની હવેલી, અમદાવાદ.

અમોઘાસ્ર !

અનાદિ કાલીન કષાયોની જડને જડમૂળમાંથી ઉખેડવા ક્ષમા-નમ્રતા સહન શીલતા વગેરે ગુણોની જરૂર રહેવાની. સંસારના મૂળમાં કષાય પડ્યા છે. કષાયની કાલીમા-કાળ-જામાં લાગેલી હોય તો ઉજ્જવળતા પમાય ક્યાંથી ?

ક્ષમા છે જીવનનું નવનીત. મૃદુતા વિના માનવતા શીલતી નથી. જીવનમાં પ્રગતિ મેળવવા નમ્ર બનવું જરૂરી છે.

‘નમ્ર જાડ નદીમાં બચે. અક્કડ ઉડી જાય.’

‘નમ્રતામાં પ્રભુતા વસે’ આ બધી લોકોક્તિઓ વ્યવહાર અને ધર્મ માર્ગમાં પણ અતિ ઉપયોગી છે-અને અપનાવવા જેવી છે.

મોક્ષ માર્ગના અનુયાયી જીવે માટે તો ક્ષમા-નમ્રતા વગેરે ગુણો અતિ ઉપયોગી છે. ક્ષમાભાવ ક્યારે પ્રકટે ? સાધન વિના સાધ્ય સિદ્ધ થઈ શકતી નથી. જાણતાં અજાણતાં કોઈની સાથે ક્રોધ થઈ ગયો હોય, વેરનો ભાવ જાગી ગયો હોય અથવા પાપકારી કોઈ પણ પ્રવૃત્તિમાં પગ મૂકાઈ ગયો હોય તે સમયે ‘મિચ્છામિ દુક્કડમ્’ના અમોઘાસ્ર દ્વારા પાપની વિષ વેલને મૂળમાંથી કાપી શકાય છે. ક્ષમાભાવ પ્રકટાવવા અને કષાયોને કાઢવા ‘મિચ્છામિ દુક્કડમ્’ અત્યંત ઉપયોગી સાધન છે.

પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં વિદ્વાન મુનિરાજશ્રીએ ‘મિચ્છામિ દુક્કડમ્’ના ઊંડા મર્મને ખૂબજ સુંદર રીતે વર્ણવ્યો છે. પ્રારંભમાં ‘મિચ્છામિ દુક્કડમ્’ની ઉપયોગિતા, એનો ભાવાર્થ

વિશદ રીતે વર્ણવી પાછળથી ૧૦૧ પ્રકારે ‘મિચ્છામિ
દુઃકંડમ્’ના હૃદયસ્પર્શી પાઠો મૂક્યા છે. એમાં પણ પર-
માત્માના વિશેષણને સ્પર્શી ક્ષમાનો ભાવ ખૂબજ સુંદર
રીતે બતાવ્યો છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથ કેવળ વાંચવા માટેનો ગ્રંથ નથી પણ
સ્વાધ્યાય ગ્રંથ છે. પ્રભાતના પ્રથમ પ્રહરે-અને સાંજે સૂતી
વખતે-આ પુસ્તકને હાથમાં રાખી મુમુક્ષુ આત્માઓએ
ભાવપૂર્વક દુઃકંડની ક્ષમા યાચવી નતમસ્તકે ‘મિચ્છામિ
દુઃકંડમ્’ માગતા રહેવું.

કષાયોની કલુષિતતાને-લવબ્રમણી ભેદી જાળને-
ઉચ્છેદવા માટે આ પુસ્તકનું વાંચનમનન નિદિધ્યાસન અત્યંત
જરૂરી છે.

‘મિચ્છામિ દુઃકંડમ્’ના મર્મને સુંદર રીતે રજુ કરનાર
મુનિરાજશ્રી ખરેખર ! આત્માભિમુખ બનેલા છે. ઉત્કટ
ત્યાગી-નિસ્પૃહી છે. સ્વયં જે ભાવોને જીવનમાં વણી શક્યા
છે એજ ભાવોને પુસ્તકમાં કલમ દ્વારા ઉતાર્યા છે.

બને તેટલી વધુ વેળા આ પુસ્તકનું વાંચન નિયમિત
કરવું હિતાવહ છે.

દશાપોરવાડ સોસાયટી

‘મુક્તિદ્વાર’

જૈન ઉપાધ્યાય પાલડી અમદાવાદ-૭

કા. શુ. ૮ ૨૦૩૪

પન્થાસ રાજેન્દ્ર વિજયગણી

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ :

શ્રી ગુરવે નમઃ

મુમુક્ષુ અને મિત્રછામિ દુક્કડં

મુમુક્ષુ અને મિત્રછામિ દુક્કડં અલગ અલગ રહી શકતા નથી. શરીરની છાયાની જેમ મુમુક્ષુ અને મિત્રછામિ દુક્કડં રહે છે. જે મુમુક્ષુના જીવનમાં મિત્રછામિ દુક્કડંનું પ્રધાન સ્થાન નથી છે તે સાચો મુમુક્ષુ જ નથી. મોક્ષના એવરેસ્ટ શીખર ઉપર ચઢવા આ મિત્રછામિ દુક્કડં રૂપી મિત્રની મદદની જરૂર પડે જ છે. જે મિત્રછામિ દુક્કડંને પોતાનો પરમ પ્રિયમિત્ર બનાવતો નથી તે મોક્ષ મેળવી શકતો નથી. મોક્ષયાત્રામાં આ મિત્રની પગલે-પગલે જરૂર પડે છે. તેથી મોક્ષયાત્રાના ઇચ્છુએ આ મિત્રછામિ દુક્કડં મિત્ર સાથે પાકી દોસ્તી બાંધવી જોઈએ.

અત્યાર સુધીમાં જે અનંતા જીવો મોક્ષમાં ગયા, ભવિષ્યમાં અનંતા જીવો મોક્ષમાં જશે અને વર્તમાનમાં મોક્ષમાં જઈ રહ્યા છે તે આ મિત્રછામિ દુક્કડંની પરમ-રૂપાથી જ.

મોક્ષના અસંખ્યેય યોગોમાંથી જો આ એક જ મિત્રછામિ દુક્કડં ને કાઢી નાંખીએ તો બાકીના તમામ મોક્ષયોગો મોક્ષ અપાવવા અસમર્થ બની જાય. આ એક જ મિત્રછામિ દુક્કડં નો યોગ સઘળાએ યોગોને સફળ

ખનાવનારો છે. !મચ્છામિ દુઃકરું પ્રત્યેક મુમુક્ષુને ઘોષણા કરીને કહે છે કે હું મુમુક્ષુઓ ! જો તમારે મોક્ષ જોઈ તો હોય તો મારા શરણે આવો. હું તમને મોક્ષ અપાવવાની ગેરંટી આપું છું. જેણે ભાવથી મારું શરણ સ્વીકાર્યું તેને મેં મોક્ષ અપાવ્યો જ છે. મોક્ષના તમામ યોગોનો આગેવાન હું જ છું. મારી મહેરબાની વગર કોઈ બીજો મોક્ષયોગ કોઈને પણ મોક્ષ અપાવી શકતો નથી. મારું સ્વરૂપ ગૂઢ છે. તેથી મારા ગૂઢ સ્વરૂપને, મારા મહત્વને, મારા મહિમાને મારી પ્રચંડ શક્તિને નિકટ મોક્ષગામી સૂક્ષ્મ બુદ્ધિશાળી જીવો જ જાણી શકે છે. હું બહુ જાહેરમાં આવતો નથી. હું મોટેભાગે ગુપ્ત રહીને જ મુમુક્ષુઓને મદદ કરું છું. જેના હૃદયમાં મારું સ્થાન તેનું સ્થાન મોક્ષમાં નિશ્ચિત જાણવું. જ્યાં સુધી મુમુક્ષુએ મને હૃદયમાં ધારણ કર્યો નથી ત્યાં સુધી તેનું કદીએ ઠેકાણું પડતું નથી. મારી જેણે સમ્યગ્ આરાધના કરી તેણે અનંતની યાત્રા કરી સમજો.

તપ જપ જ્ઞાન ધ્યાન સંયમ સાધનાને સફળ ખનાવવાનું કામ મારું છે.

છ અક્ષરોનો મારો દેહ છે. તેથી તેમાંથી એક પણ અક્ષરરૂપી અવયવની જો તમે અવજ્ઞા કે અનાદર કરશો તો મારા સમસ્ત દેહની અવજ્ઞા કે અનાદર કર્યો ગણાશે. હું તો તેના ઉપર જ પ્રસન્ન થાઉં છું કે જે મુમુક્ષુ

મારા એકેક દેહની પૂર્ણ પ્રેમથી પૂજા કરે. કેમકે મારો દેહનો એકેક અવયવ ખૂબજ મહત્વનો છે. તેથી એક ખંડિત થતાં બીજા પાંચે અવયવો ખંડિત બની જાય છે. જેમ અઢાર હજાર શિલાંગરથમાંથી એકપણ શિલાંગનું ખંડન કરનારો કે અનાદર કરનારો સાધુ વાસ્તવમાં સંપૂર્ણ અઢાર હજાર શિલાંગરથનું ખંડન કરનારો છે.

હવે મિચ્છામિ દુક્કડંના એકેક અક્ષરના અર્થનો વિચાર કરીએ.

યોગશાસ્ત્રમાં પૂજ્યપાદ કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચંદ્ર સૂરીશ્વરજી મહારાજાએ ‘મિચ્છામિ દુક્કડં’ના એકેક અક્ષરનો અર્થ નીચે પ્રમાણે કર્યો છે.

મિ - માદેવતા-નમ્રતાના અર્થમાં છે. મિ’ ભાવ નમ્રતાનો સૂચક છે. તેથી મૃદુ બનવા માનનો ત્યાગ અનિવાર્ય છે.

છ - દોષને રોકવાના અર્થમાં છે. આ ‘છ’ કહે છે કે દોષોનું સેવન ચાલુ રાખીને સાચો મિચ્છામિ દુક્કડં નહિ દેવાય. તેથી તું દોષ સેવન પ્રથમ બંધ કર.

મિ - મર્યાદાના અર્થમાં છે. સંયમની કે ધર્મની મર્યાદામાં રહીને જ સાચો મિચ્છામિ દુક્કડં દેવાય. ચારિત્રની કે ધર્મની મર્યાદાઓનું ઉલ્લંઘન કરીને તો દોષ સેવ્યો. હવે પુનઃ ધર્મની કે ચારિત્રની મર્યાદામાં આવીને મિચ્છામિ દુક્કડં દેવાનો છે. તેની બહાર રહીને દીધેલો મિચ્છામિ દુક્કડં મિથ્યા જાય છે. તેનું કાંઈ જ ફળ મળતું નથી.

ક - દુષ્ટ કરનારા એવા મારા આત્માની હું નિંદા કરું છું. હું શબ્દ દુષ્ટતાની નિંદા કરવાના અર્થમાં છે. તેથી પોતાના આત્માને ધિક્કારવાનો કે-‘મારા આત્માને ધિક્કાર હો કે જેણે આવું ભયંકર દુષ્ટ-પાપ કર્યું’. હું મહાપાપી છું’ હું મહા દુર્ગુણી શિરો-મણિ છું મારા જેવો જગતમાં આવો મહાપાપી ખીજો કોણ હશે ? ‘હું અકાર્યકારી-મહા અધર્મી છું’ આવી રીતે પોતાના આત્માની નિંદા કરતાં કરતાં મિચ્છામિ દુક્કડં દેવાનો છે.

ક - કૃતં મયા પાપં ! મેં પાપ કર્યું છે એના સ્વીકારનું પ્રતિક છે. કરેલા પાપનો કે દોષનો સમ્યગ્ સ્વીકાર વગર દ્વિધેલો મિચ્છામિ દુક્કડં નિષ્ફળ જાય છે. કરેલા પાપનો કે દોષનો સ્વીકાર કરવો નથી, પોતાની જાતને નિર્દોષ માનવી છે, કરેલા અપરાધોનો ઈન્કાર કરવો છે, દોષનો સ્વીકાર કરતાં ખોટાં બહાનાં કાઢવાં છે, બાણીને અપરાધ કયો હોય અને કહેવું છે કે મેં અજાણતાં અપરાધ કયો છે. મોટો અપરાધ કયો હોય તેને નાનો માની-અલ્પ માની, સામાન્ય માની સ્વીકાર કરે, પોતાની હલકાઈ થવાના ભયે થયેલા અપરાધને કબૂલે નહિ, કબૂલવામાં ગલ્લાં-તલ્લાં કરે, મહા મુશ્કેલીએ પોતાનો અપરાધ કબૂલ કરે તો મિચ્છામિ દુક્કડં દેવાના સાચા લાભથી વંચિત રહે છે.

ડં - પુનઃ હું એવું દુષ્કૃત નહિ કરું એવા નિશ્ચયનો સૂચક છે. હૃદયમાં દોષનિવર્તનનો ભાવ નથી, પુનઃ એનો એ દોષ સેવવાનું મન છે તો દીધેલો મિચ્છામિ દુક્કડં સફળ થતો નથી.

પુનઃ દોષ અકરણનો ભાવ હૃદયમાં જોઈએ. ના, હું તો દોષ સેવું પણ ખરો, મારું કંઈ નક્કી નહિ. આવા દૃઢ નિશ્ચય વગર દીધેલો મિચ્છામિ દુક્કડં મોક્ષ દાયક બનતો નથી.

મિચ્છામિ દુક્કડં દેતી વખતે હૃદયમાં દોષો પ્રત્યે એટલી બધી ભયંકર ઘૃણા-દુઃખા જોઈએ કે હવેથી-આજથી-આજ સમયથી દોષ સેવું જ નહિ. પ્રાણાંત કબ્તમાં પણ દોષ સેવું નહિ. મારા ઉપર દુઃખના દુઃખર તૂટી પડે તોપણ ફરીથી આવું પાપ કરું નહિ. આવું નામ સાચો મિચ્છામિ દુક્કડં. હવે સમસ્ત મિચ્છામિ દુક્કડંનો ભેગો અર્થ વિચારીએ-

મ્હેચ્છની મારફત મેં જે દુષ્ટ આચારણુ પાપ કયું તેને માન મૂકી, દોષને રોકી, ધર્મની મર્યાદામાં રહી, દોષકારી મારા આત્માની નિંદા કરતો, મારા અપરાધને કબુલ કરતો તે પાપથી હું પાછો ફરું છું.

આ મિચ્છામિ દુક્કડં અર્થ આત્માના પ્રદેશે પ્રદેશે ભાવિત થવો જોઈએ. મિચ્છામિ દુક્કડં દેતી મુ. મિ. દુ. ૨

વખતે તેને અનુરૂપ લેશ્યા (ભાવ) પ્રગટ થવી જોઈએ.

મિચ્છામિ દુક્કહ'ની લેશ્યા આવી જાય તો મોક્ષલક્ષ્મી દૂર નથી. બહુજ સૂક્ષ્મ આ પ્રક્રિયા છે. પણ તીવ્ર સંવેગ આવ્યા પછી આ સૂક્ષ્મ પ્રક્રિયા આવતાં વાર લાગતી નથી. તીવ્ર સંવેગ વિના તો સાચી મિચ્છામિ દુક્કહ'ની પ્રક્રિયા છેટી જ રહે છે. હવે મિચ્છામિ દુક્કહ'ના એકેક અક્ષર અને તેના અર્થમાં ચિત્તનો ઉપયોગ રાખી ચાલો આપણે આ જન્મમાં અને પૂર્વના અન્ય જન્મોમાં કરેલા દુષ્કૃત્યો બદલ હૃદયપૂર્વક મિચ્છામિ દુક્કહ' ઈષ્ટ એ—

- (૧) હે દેવાધિદેવ ! આજસુધીમાં તારી આજ્ઞાવિરુદ્ધ જે કાંઈ મન વચન કાયાથો કયું કરાવ્યું અનુમોદું હોય તેનો મિચ્છામિ દુક્કહ'
- (૨) હે ત્રિભુવનગુરુ ! જાણુતાં—અજાણુતાં, રાગ દ્વેષ મોહને, અજ્ઞાન લોભને, વિષય કષાયને, અને પ્રમાદને આધીન બની તારી, તારા સંઘની, તારા પ્રવચનની, જિનમંદિરની, જિનમૂર્તિની, શત્રુજયાદિ તીર્થોની, જ્ઞાન-જ્ઞાનીની, શુણ્ણીની, ઉપકારીઓની, જ્ઞાનના સાધનોની મેં આશાતના—અવિનય કર્યો હોય તો મિચ્છામિ દુક્કહ'.
- (૩) હે ત્રિભુવનનાથ ! તારા સિવાય ખીજા દેવોનાં મેં દર્શન કર્યાં, વંદન કર્યાં, સેવા-ભક્તિ-પૂજા કરી, સ્તવ્યા, સત્કાર-સન્માન કર્યો, મહિમા કર્યો, પ્રશંસા

કરી, અનુમોદના કરી, ધ્યાન કયું, શુભગાન ગાયાં,
 તેઓનું નામ સ્મરણ કયું, તેઓની આજ્ઞા માની,
 તેઓની આગળ નાચ કયું, નાટક કયું, તેઓની
 અલંકારપૂજા-વસ્ત્રપૂજા, ગીત વાજિત્રંપૂજા નાદપૂજા
 કરી, તેઓને જોઈ ખુશ થયો, તેઓને જ સાચા
 દેવ માન્યા, તેઓ આગળ પ્રાર્થના કરી, સ્તુતિ કરી,
 તેઓને પરમ ઉપાસ્ય, પરમ આરાધ્ય, પરમ શરણ્ય,
 પરમ ધ્યાતવ્ય, પરમપૂજ્ય, પ્રાતઃસ્મરણીય, પરમ
 નમસ્કરણીય પરમ શ્રદ્ધેય, પરમ આદરણીય માન્યા
 તે બદલ મિચ્છામિ દુક્કંઠં

(૪) હે ત્રિભુવન ધણી ! છતાં સંયોગે મેં પ્રમાદવશ, અના-
 દરકારણે, તારા પ્રત્યેના દ્વેષના કારણે, સાંસારિક
 ઉપાધિના કારણે, કૌતુકને વશ મેં તારાં દર્શન-વંદન-
 પૂજન-સત્કાર-સન્માન-સ્પર્શન-સ્મરણ, ધ્યાન, સ્તુતિ,
 સ્તવના, ગીતગાન, નૃત્ય, નાટક, અલંકારપૂજા, વસ્ત્ર-
 પૂજા, નાદપૂજા, સ્નાત્ર મહોત્સવ, મહાપૂજા, શાન્તિ-
 સ્નાત્ર, અખટોત્તરીસ્નાત્ર, અહંદપૂજન, તારાં મંદિરોનો
 નવનિર્માણ, તારી મૂર્તિઓનાં નવનિર્માણ, તારા
 મંદિરોના જિથ્થોદ્ધાર, તારી આજ્ઞાનું પાલન, તારા
 વચનનો આદર, તારી વાણીનું શ્રવણ, શ્રદ્ધાન, કીર્તન,
 તારો મહિમા, તારી વાણીનો મહિમા વગેરે ન કર્યાં
 તેનો મિચ્છામિ દુક્કંઠં

- (૫) હે ત્રિભુવન નેતા ! તારો અને તારા સંઘનો, તારા પ્રવચનનો, તારા ધર્મનો, સુગુરુઓનો, ગણધર ભગવંતોનો, આચાર્ય ભગવંતોનો, ઉપાધ્યાય ભગવંતોનો, તપસ્વીઓનો, સંયમી પુરુષોનો, ગુણીજનોનો, જેટલા પ્રમાણમાં આદર-સત્કાર કરવો જોઈએ તેટલો ન કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું
- (૬) હે ત્રિભુવન સ્વામિ ! છતી શક્તિએ મેં તારા સંઘની, તારા શાસનની, મંદિર-મૂર્તિઓની, શત્રુન્યાદિ તીર્થોની, તારા આગમોની, દેવદ્રવ્યની, ગુરુદ્રવ્યની, જ્ઞાનદ્રવ્યની, સાધારણ દ્રવ્યની રક્ષા ન કરી, ઉપેક્ષા કરી તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું
- (૭) હે નિષ્કારણ બંધુ ? છતી શક્તિએ મેં તન મન ધનથી સાત ક્ષેત્રોની ભક્તિ ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું
- (૮) હે ત્રિભુવન બાંધવ ! છતી શક્તિએ મેં તારા પ્રવચનની ઉન્નતિ, તીર્થની ઉન્નતિ, સંઘની ઉન્નતિ ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું
- (૯) હે જગદાધાર ! છતી શક્તિએ મેં સાધવીઓ અને સતીઓના શીલની રક્ષા ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું
- (૧૦) હે અનાથના નાથ ! છતી શક્તિએ મેં દાન ન દીધું, શીલ ન પાળ્યું, તપ ન કર્યો, લાવ ધર્મની આરાધના ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું

- (૧૧) હે અશરણુના શરણુ ! સાચી શક્તિએ મેં સુપાત્રદાન,
અનુકંપા દાન, અભયદાન, ધર્મદાન, જ્ઞાનદાન, ઉચિત-
દાન ન દીધું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૧૨) હે અખંધુના ખંધુ ! છતી શક્તિએ તારાં પાંચકલ્યા-
ણકો ન ઉજવ્યાં, તારાં પાંચ કલ્યાણકોની આરાધના
ન કરી, તારાં પાંચે કલ્યાણકોના ભવ્ય વરઘોડા ન
કાઢયા, ન જોયા, ન વરઘોડામાં ગયો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૧૩) હે અસહાયના સહાય ! છતી શક્તિએ રથયાત્રાનો,
જલયાત્રાનો વરઘોડો ન કાઢ્યો, દિક્ષાર્થીઓના વર-
ઘોડા ન કાઢયા, તપસ્વીઓના વરઘોડા ન કાઢયા, ન
જોયા ન તે વરઘોડામાં ગયો, છતી શક્તિએ શાસ-
નની શોભા ન વધારી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૧૪) ત્રિભુવન પિતા ! છતી શક્તિએ પર વાદીઓના
પડકારને ન ઝીલ્યો, પરવાદીઓને છતી શક્તિએ
પરાજિત ન કર્યા, તેથી જિનશાસનની છાયાનો ઘાત
કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૧૫) ત્રિભુવન માતા ! છતી શક્તિએ તારા પ્રવચનનું
માલિન્ય ન અટકાવ્યું, પ્રવચનની અવહીલના કરી-
કરાવી-અનુમોદી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૧૬) ત્રિભુવન રક્ષક ! છતી શક્તિએ સાધર્મિકોની ભક્તિ,
બહુમાન ન કર્યું, તેઓનો ઉદ્ધાર ન કર્યો, સંકટમાં

તેઓને મદદ ન કરી, તેઓને ધર્મસધાનામાં સહાય
ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૧૭) હે સકલજીવજંતુ વત્સલ ! છતી શક્તિએ મેં આદ-
રથી સંઘપૂજન, ગુરૂપૂજન, જ્ઞાનપૂજન ન કર્યાં તેનો
મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં.

(૧૮) હે વિશ્વ હિતકારી ! છતી શક્તિએ મેં તારાં આગમો-
લખ્યાં-લખાવ્યાં નહિ, જ્ઞાન લાંડારો કર્યા કરાવ્યા
નહિ, જ્ઞાનલાંડારોની રક્ષા ન કરી તેનો મિચ્છામિ
દુઝ્ઝડં.

(૧૯) હે સર્વજીવોના હિતચિંતક ! છતી શક્તિએ છ'રિ
પાળતા સંઘો કાઢ્યા નહિ, છ'રી પાળતા સંઘનું
સામૈયું ન કયું, સંઘના સામૈયામાં ન ગયો, સંઘની
ઉત્તમ પ્રકારના આહાર પાણીથી ભક્તિ ન કરી,
સંઘને ઉતરવા માટે ઉત્તમ વ્યવસ્થા ન કરી, સંઘને
વળાવવા ન ગયો તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં.

(૨૦) હે ત્રિભુવન શણગાર ! છતી શક્તિએ તારો મહિમા,
તારા ધર્મનો મહિમા, તારા પ્રવચનનો મહિમા,
તારા સંઘનો મહિમા, તારી વાણીનો મહિમા, નવકાર
મંત્રનો મહિમા, નવપદનો મહિમા, ધર્મદાતા ગુરૂ-
ઓનો મહિમા ન કર્યો ન વધાર્યો તેનો મિચ્છામિ
દુઝ્ઝડં.

(૨૧) હે ત્રિભુવન ભૂષણ ! છતી શક્તિએ તારી સ્તુતિ,

તારા આગમની સ્તુતિ, ગુરુસ્તુતિ ગુણીજનોની સ્તુતિ
ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૨૨) હે ત્રિભુવન સુખકારી ! છતી શક્તિએ વિધિપૂર્વક
તારી આગળ મેં ચૈત્યવંદન, દેવવંદન પ્રદક્ષિણા,
પ્રણામ, પૂજા, પ્રાર્થના ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૨૩) હે ત્રિભુવન હિતકારી ! તારા મંદિરની ૮૪ આશા-
તનાઓમાંથી કોઈપણ આશાતના મારાથી જાણતાં-
અજાણતાં થઈ ગઈ હોય તો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૨૪) હે ત્રિભુવન નાયક ! મેં અનાડી બની તારા ત્રિભુ-
વન નાયકપણાનો સ્વીકાર ન કર્યો તેનો મિચ્છામિ
દુક્કડં.

(૨૫) હે ત્રિભુવન તારક ! મેં અશ્રદ્ધેયની શ્રદ્ધા કરી,
અપૂજ્યની પૂજા કરી, અપ્રશંસીયની પ્રશંસા કરી.
અસેવનીયની સેવા કરી, ઉપાસ્યની ઉપાસના કરી,
અધ્યાત્મવ્યનું ધ્યાન ધર્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૨૬) હે પરમપુરુષ ! મેં તારા કરતાં ખીજા દેવો વગેરેને
મોટા-મહાન માન્યા, તેઓનો મહિમા કર્યો. તેઓની
મૂર્તિઓ-મંદિરો બનાવ્યા તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૨૭) હે પરોપકાર વ્યસની ! કુદેવને સુદેવ, સુદેવને
કુદેવ, સુગુરુને કુગુરુ, કુગુરુને સુગુરુ, કુધર્મને સુધર્મ,
સુધર્મને કુધર્મ, પુણ્ય માર્ગોને પાપ માર્ગો, પાપ

માર્ગોને પુણ્ય માર્ગો, આશ્રવને સંવર, સંવરને
 આશ્રવ, જીવને અજીવ, અજીવને જીવ, સચેતનને
 અચેતન, અચેતનને સચેતન, ભવના હેતુઓને
 મોક્ષના હેતુઓ, મોક્ષના હેતુઓને ભવના હેતુઓ,
 રૂપોને અરૂપી, અરૂપીને રૂપી, નિત્યને અનિત્ય,
 અનિત્યને નિત્ય, કર્તાવ્યને અકર્તાવ્ય, કર્તાવ્યને
 અકર્તાવ્ય, શુચિને અશુચિ, અશુચિને શુચિ, સંયમીને
 અસંયમી, અસંયમીને સંયમી, પૂજ્યને અપૂજ્ય,
 અપૂજ્યને પૂજ્ય, અતપસ્વીને તપસ્વી, તપસ્વીને
 અતપસ્વી, બ્રહ્મચારીને અબ્રહ્મચારી, અબ્રહ્મચારીને બ્રહ્મ
 ચારી, ત્યાગીને અત્યાગી, અત્યાગીને ત્યાગી, વૈરાગીને
 અવૈરાગી, અવૈરાગીને વૈરાગી, દાનીને અદાની,
 અદાનીને દાની, માનનીયને અમાનનીય, અમાનનીયને
 માનનીય માન્યા તેનો હાર્દિક મિચ્છામિ દુક્કડં

(૨૮) હે અચિન્ત્ય ચિંતામણિ ! મેં ઉપકારીઓ ઉપર
 અપકાર કર્યા, ઉપકારીઓના ઉપકારોને ભૂલી ગયો,
 તેઓના ઉપકારોને નિરંતર સ્મૃતિપથમાં ન રાખ્યા,
 ઉપકારીઓની નિંદા, અવજ્ઞા, તિરસ્કાર કર્યો. ઉપકારી-
 ઓને સંકટમાં સહાય ન કરી, તેઓનું ગૌરવ ન
 કર્યું, તેઓનો મહિમા ન કર્યો, તેઓની સ્તુતિ ન
 ન કરી, તેઓના વચનનો અનાદર કર્યો, તેઓનો
 ઉચિત વિનય, સેવા-ભક્તિ ન કરી, તેઓ ઉપર

બહુમાન ન ધર્યું તેનો મિચ્છામિ દુષ્કંડં.

(૨૬) હે સકલમનોરથ સુરતરુ ! મેં બીજાઓના ઉત્કર્ષમાં ઈર્ષ્યા કરી, અપકર્ષમાં આનંદ પામ્યો, બીજાઓના સુખનો-સંપત્તિનો નાશ કર્યો, તેઓના દુઃખમાં રાજી થયો, બાણીને બીજાઓને દુઃખી કર્યા, અશાતા ઉપ-જાવી, અસમાધિ ઉપજાવી, શોક સંતાપ કરાવ્યા, તેઓ ઉપર ખોટા આક્ષેપો લગાવ્યા, તેઓની નિંદા કરી તેઓને હલકા પાડ્યા, તિરસ્કાર કર્યા, કડવાં વચન સંભળાવ્યાં, ગાળો દીધી, તેઓની ખાનગી વાત બહાર કરી દીધી, તેઓ ઉપર ખૂબ ક્રોધ કર્યો, તેઓની આગળ ખૂબજ અભિમાન કર્યું, તેઓને ખોટી સલાહ આપી, ખોટો રસ્તો બતાવ્યો, તેઓને ઠગ્યા, તેઓનો વિશ્વાસઘાત કર્યો, અન્યાય કર્યો, તેઓને વચન આપીને ફરી ગયો, તેઓ વિરુદ્ધ ખોટા કૂટલેખ લખ્યા, તેઓની સંપત્તિ લૂંટી લીધી, તેઓને લાલમાં અંતરાય કર્યો, ભોગ-ઉપભોગમાં અંતરાય કર્યો, તેઓ સાથે ઝગડાલડાઈ-કંકાસ કર્યો, નારદવેડા કરી તેઓને આપસ આપસમાં લડાવી માર્યા, તેઓ સાથે વૈર-વિરોધ રાખ્યો, તેઓ સાથે અખોલા લીધા, તેઓ ઉપર દ્વેષકર્યો, તેઓના વંશ, કુલનો નાશ કર્યો-કરાવ્યો, તેઓ ઉપર મંત્રો-તંત્રોના પ્રયોગ કર્યા આવા દુષ્ટ કાર્યોનો મિચ્છામિ દુષ્કંડં.

(૩૦) હે દયા સાગર ! મેં બીજાઓને દાન દેતાં, શીલ પાળતાં, તપ કરતાં, વ્રત-નિયમ લેતાં-પાળતાં, જ્ઞાન-ધ્યાન કરતાં, સામાયિક-પ્રતિક્રમણ પૌષધાદિ ક્રિયાઓ કરતાં, જિનપૂજા-ભક્તિ કરતાં ગુરુ ભક્તિ કરતાં, સાધર્મિકભક્તિ કરતાં, સંઘભક્તિ-પૂજા કરતાં, ગુરુ પૂજન, જ્ઞાનપૂજન, સાધર્મિક વાત્સલ્ય કરતાં, તપસ્વી-ઓનું બહુમાન કરતાં, દીક્ષાથીઓનું બહુમાન કરતાં, સુગુરુઓનાં સામૈયાં કરતાં, જિનેન્દ્ર મહોત્સવ કરતાં, જિનમંદિર બંધાવતાં, જિનમૂર્તિ ભરાવતાં, અંજન શલાકા-પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ કરતાં, રથયાત્રાના-જલ-યાત્રાના વરઘોડા કાઢતાં, દીક્ષા મહોત્સવ કરતાં, દીક્ષા લેતાં, દીક્ષા પાળતાં જે અંતરાય કચે, વિઘ્નો નાંખ્યાં તે બદલ હાદિક મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૧) હે દીનબંધુ ! તારા સંઘ અને શાસનનો શત્રુ બની તારા સંઘ અને શાસનનું અનિષ્ટ કયું તેનો હાદિક મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૨) હે ત્રિભુવનૈક મંગલ ! મેં આ જન્મમાં, ગત જન્મોમાં કાંઈપણ બાણતા-અબાણતા રાગ દ્વેષને, અજ્ઞાન-લોભને આધીન બનીને છકાયના જીવોનું અમંગલ-અશુભ મન વચન કાયાથી કયું કરાવ્યું અનુભોધું હોય તો હાદિક મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૩) હે લોક પ્રદીપ ! તારા આગમ વિરુદ્ધ કાંઈ પણ

બોલ્યો, લખ્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૪) હે લોક પ્રદ્યોતકર ! છતી શક્તિએ શ્રુત લણ્યો નહિ, લણીને પ્રમાદથી ભૂલી ગયો, છતી શક્તિએ શ્રુતને સાચવ્યું નહિ, માત્ર સૂત્ર લણ્યો, માત્ર અર્થ લણ્યો, સૂત્ર લણ્યો, પણ તેનો અર્થ ન લણ્યો, અર્થ લણ્યો, પણ મૂલ સૂત્ર ન લણ્યો, લણીને બીજાઓને લણાવ્યું નહિ, સૂત્રના અર્થની અનુપ્રેક્ષા ન કરી, શ્રુત લણતાં લણાવનાર ગુરૂનો વિનય-ભક્તિ-બહુમાન ન કર્યું, ગુરૂનું નામ ધૂપાવ્યું, અકાલે લણ્યો, કાલે ન લણ્યો, ઉપધાન-યોગોદ્વહન કર્યા વગર લણ્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૫) હે શિવમાર્ગ દર્શક ! મેં સમ્યગ્ યથાશક્તિ જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર અને વીર્યાચારનું પાલન ન કર્યું, ન કરાવ્યું, ન અનુમોદ્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૬) હે શિવભવાટવી લંઘન સાર્થવાહ ! જેટલા પ્રમાણમાં શુદ્ધ દેવગુરૂ ધર્મનું બહુમાન કરવું જોઈએ તેટલા પ્રમાણમાં મેં બહુમાન ન કર્યું, ન કરાવ્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૭) હે દુઃખી જનવત્સલ ! દુઃખી જીવોની, પૂરપીડિત જીવોની છતી શક્તિએ સાર સંભાળ ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૩૮) હે શરણાગત વત્સલ ! વિશ્વાસથી મારા શરણે આવેલાઓનાં ગળાં કાપ્યાં, દ્રોહ કર્યા, ભવભયથી મારા શરણે આવેલાઓને ભવસાગરમાં ડૂબાડ્યા, પાલનીયનું પાલન ન કર્યું પ્રાણીઓને રીખાવ્યા, ત્રાસ આપ્યા, માર્યા, પીટ્યા, ભૂખ્યા, તરસ્યા રાખ્યા, બંધને બાંધ્યા, જેલમાં નાંખ્યા, નાંખાવ્યા, કૂર મશ્કરીઓ કરી અંગોપાંગ કાપ્યાં, કપાવ્યાં, હિંસકોને હિંસા કરવાનાં સાધનો આપ્યાં, મૃત્યુથી ભયભીત જીવોને છતી શક્તિએ બચાવ્યા નહિ, માંદા મનુષ્યોની, પશુઓની સાર સંભાળ ન કરી. તે બદલ હાર્દિક મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં.

(૩૯) હે આત્મ શિરોમણિ ! મેં આ જન્મમાં-ગત, જન્મોમાં ધર્મદ્રોહ, સંઘદ્રોહ, શાસનદ્રોહ, મિત્રદ્રોહ, પિતૃદ્રોહ, ભાતૃદ્રોહ વગેરે કર્યા તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં.

(૪૦) હે નિઃસ્પૃહ શિરોમણિ ! મેં ધન-ધંધામાં, સ્ત્રીઓમાં પુત્ર-પરિવારમાં, રમતગમતમાં, નાટક નૃત્ય જોવામાં, ખાવા-પીવામાં-અલંકાર-વસ્ત્રોમાં, બંગલા, બાગ-બગીચા-મોટર-લગ્નાદિ-મહોત્સવોમાં જેટલો રસ લીધો તેટલો રસ તારી સેવામાં, સુશુરુઓની સેવામાં, શાસન સેવામાં, સંઘ સેવામાં, સાધર્મિક ભક્તિમાં, જ્ઞાન-ધ્યાનમાં, તપ ત્યાગમાં ન લીધો તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં.

(૪૧) હે સર્વગુણીગણ ચક્રવર્તી ! મેં અદર્શનીયનું દર્શન,

અશ્રવણીયનું શ્રવણ, અપ્રશંસીયની પ્રશંસા, અપઠનીયનું પઠન, અલક્ષ્યનું લક્ષણ, અપેયનું પાન, અગમ્યનું ગમન, અકર્તાવ્યનું કરણ, અસ્મરણીયનું સ્મરણ વગેરે કર્યું. તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૪૨) હે અનંતશુણ નિધાન ! વિધિમાર્ગનું પ્રતિપાદન ન કર્યું, અવિધિનો નિષેધ ન કર્યો, વિધિનો રાગપક્ષપાત ન કર્યો, વિધિમાર્ગમાં બીજાઓને જોડવા પ્રયત્ન ન કર્યો, વિધિપૂર્વક ક્રિયા કરનારાઓની અનુમોદના-પ્રશંસા ન કરી અને મેં અવિધિથી અનાદરથી શૂન્ય ચિત્તે ક્રિયાઓ કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૪૩) હે અનંત શુણસાગર ! મેં તને જેની તેની સાથે સરખાવ્યા-તુલના કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૪૪) હે સમતાના સાગર ! મેં સંયમ લઈ સમતાની સાધના ન કરી, મમતાનો મોહ ન છોડ્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૪૫) હે ક્ષમામૂર્તિ ! હું સંયમ લઈને ક્ષમાશ્રમણ કહેવરાવવા છતાં ક્ષમામૂર્તિ ન બન્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૪૬) હે સાક્ષાત્ તપોમૂર્તિ ! હું દીક્ષા લઈને પણ તપ રૂપી ભગવાનની સેવા કરવાને બદલે વારંવાર ખાવા-પીવામાં પાવરધો બન્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૪૭) હે અનંત શુભમૂર્તિ ! જેવો રસ મને પૌદ્ગલિક વાતોમાં આંચો તેવો રસ તારી ભકિતમાં, ધર્મદાતા શુરની ભકિતમાં, જ્ઞાન ધ્યાનમાં ન આંચો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૪૮) હે નિર્મોહિ ! મેં આ જન્મોમાં-ગતજન્મોમાં જે ખીળ્યોને ધર્મશ્રદ્ધાથી, દેવ શુર ઉપરની શ્રદ્ધાથી, વ્રતથી, નિયમથી, ચારિત્રથી, જિનવચન પરની શ્રદ્ધાથી ભળટ કર્યા તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૪૯) હે નિર્મમ ! મેં સંયમ લઈને ઉત્સર્ગના સ્થાને અપવાદ, અપવાદના સ્થાને ઉત્સર્ગ અને અપવાદ સેળ્યો તે પણ પુણ્ય આલંબન વગર. અજયણથી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૦) હે સર્વજ્ઞ પ્રભો ! મેં દીક્ષા જીવનમાં તારા વચનાનુસાર મન વચન કાયાની પ્રવૃત્તિઓ ન રાખી, આગમાનુસારી જીવન ન જીવ્યો. સ્વેચ્છાચારી જીવન જીવ્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૫૧) હે સર્વદર્શી ! યતિ ધર્મનો સ્વીકાર કરીને પણ મેં ક્ષમાદિ દશ પ્રકારનો યતિધર્મ સમ્યક્ આરાધ્યો નહિં તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૨) હે વીતરાગ ! સંયમ જીવનસ્વીકારવા છતાં મારી પાંચ ઇન્દ્રિયો, મન અને કષાય ઉપર સંયમ ન

રાજ્યો, તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૩) હે રાગદ્વેષ વિજેતા ! મેં રાગદ્વેષનેજીતવા સંયમ લીધું પણ તે જ રાગદ્વેષથી પરાજિત થઈ તારું ગૌરવ ઘટાડ્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં.

(૫૪) હે કામ વિજેતા ! સુદુર્જય એવા કામશત્રુ પર વિજય મેળવવા મેં મહાભિનિષ્ક્રમણ કર્યું તે શત્રુથી હું ઘાયલ થઈ જવાથી તારી ધર્મસેનાની શાન ન વધારી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૫) હે માગોપ ! સાધુજીવનમાં પણ રસ ગારવ, શાતા ગારવામાં ગરકાવ બનીને ષટ્કાયની રક્ષા કરવામાં ઉપેક્ષા કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૬) હે મહા નિર્યામક ! દીક્ષા લઈને સત્તર વિધ સંયમનું નિરતિચાર-શુદ્ધ પાલન ન કર્યું, તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૭) હે અભયદાતા ! દીક્ષા લઈને દશસંજ્ઞાઓની પગ-ચાંપી કરી તારી, મારા ગુરૂમહારાજની અને તારા શાસનની કીર્તિને કલંક લગાડ્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૫૮) હે ચક્ષુદાતા ! દીક્ષા લઈ ઉપસર્ગો અને પરીસહોની સેનાને જોઈ સંયમરૂપી સમરાંગણમાંથી ભાગી છૂટ્યો અને તેઓની શરણાગતિ સ્વીકારી તારા શાસનની શોભા ઘટાડી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

- (૫૯) હે શીવસુખ દાતા ! શીવસુખ માટે તારો ઉપયોગ ન કરતાં વૈષયિક માટે તારો ઉપયોગ કરી તારી ઘોર આશાતના-અપમાન કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૬૦) હે પરમપદ વાસી ! મેં તારાં પૂજન પરમપદ માટે ન કર્યાં, પણ દુન્યવી પદો પ્રાપ્ત કરવા કર્યાં તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૬૧) હે માર્ગદાતા ! મેં સન્માર્ગનો નાશ કરી ઉન્માર્ગની સ્થાપના કરી જગતના જીવોને ઉન્માર્ગે લઈ ગયો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૬૨) હે તારકોમાં શિરોમણિ ! સાધુજીવનમાં પણ સ્વપ્ર-શંસા, પરનિંદા, પરદોષદર્શન, પરઠ્ઠાયાં પરપ્રશંસામાં નારાજ, સ્વપ્રશંસા-શ્રવણમાં રાજપો, પરનિંદા શ્રવણ વગેરે ન છોડ્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૬૩) હે ઉપકારીઓમાં શિરોમણિ ! સાધુ થઈને પણ મોક્ષની ઇચ્છાને છોડી ખીજ સત્કાર, સન્માન, પ્રસિદ્ધિ, કીર્તિ, સ્થપૂજા વગેરેની ઇચ્છાઓ કરી તે બદલ મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૬૪) હે સર્વ દેશકોમાં શિરોમણિ ! મેં દીક્ષા લીધી, પણ ગુરૂ પાસે શિક્ષા ન લીધી અને લોકો પાસેથી ભિક્ષા લીધી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૬૫) હે કર્મસૈન્ય વિજેતા ! મેં દીક્ષા લઈને દીક્ષા ગુરૂનો ખરાબર વિનય, ભક્તિ, બહુમાન આજ્ઞાપાલન વગેરે ન કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૬૬) હે સાર્વિક શિરોમણિ ! દીક્ષા લઇને મેં આહાર શુદ્ધિ, વસ્ત્રશુદ્ધિ, પાત્રશુદ્ધિ, વસતીશુદ્ધિ ન સાચવી અને અશુદ્ધ આહારાદિનું ગ્રહણ કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું

(૬૭) હે સન્નન શિરોમણિ ! દીક્ષા લઇને મેં ગુરૂની લન્ન, શરભ, લાય છોડી દઇ સાંઠની માફક વર્ત્યો તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું

(૬૮) હે સાધુ શિરોમણિ ! ગુરૂ આજ્ઞાને સહર્ષ પરમમંત્ર માફક માની ન માની, ગુરૂ આજ્ઞાનો અનાદર કર્યો, વિલંબથી આજ્ઞા માની, આજ્ઞા ઉઠાવતાં મન દુભાયું, વેઠીયાની માફક આજ્ઞાપાલન કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું

(૬૯) હે કૃતજ્ઞી શિરોમણિ ! શબ્દસહિત જ્ઞાનાદિગુણોની, ક્ષમાદિગુણોની આરાધના કરી, ગીતાર્થ ગુરૂ પાસે શુદ્ધ દીલે, માન માયા મૂકી આલોચના ન કરી, આલોચનાં તો લીધી; પણ પ્રાયશ્ચિત ન કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું

(૭૦) હે પરમ સંયમી ! દીક્ષા લઈ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર કાળ, લાવ, ભક્તો, દેહ વગેરેનું મમત્વ ન છોડ્યું, અપ્રતિબદ્ધ વિહારી ન બન્યો, લોકવ્યાપાર, લોકરંજન વગેરેનો ત્યાગ ન કર્યો, કર્તૃત્વનું અભિમાન કર્યું, સાવધ છોડી અસાવધ આચર્યું તેનો મિચ્છામિ દુઃકરું

- (૭૧) હે યથાર્થ દબ્દા ! મેં દીક્ષા લઈ યથાવિધિ સાધુ સામાચારીનું ઇરાખર પાલન ન કયું, અબ્દપ્રવચન માતાનું સમ્યગ્ પાલન ન કયું તે બદલ મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૭૨) હે યથાર્થ વક્તા ! મેં ચારપ્રકારની ધર્મકથા ન કરી અને ચાર પ્રકારની વિકથા કરી, ધર્મધ્યાન વગેરે ન ધ્યાયું, આત્મશૌર્યધ્યાન ધ્યાયું, ત્રણ ગુપ્તિનું ઇરાખર પાલન ન કયું, ત્રણ દંડ સેવ્યા તેનું મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૭૩) હે સૌભાગ્ય નિધિ ! મેં મૈત્રી, પ્રમોદ, કાણ્ણ્ય અને માધ્યસ્થ, અનિત્યાદિ બાર ભાવના, જ્ઞાન ભાવના, દર્શન ભાવના ચારિત્ર ભાવના, વૈરાગ્ય ભાવના, પાંચ મહાવ્રતોની પરચીસ ભાવનાઓને સમ્યગ્ ભાવી નહિ અને આસૂરી આદિ ભાવનાઓ ભાવી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં
- (૭૪) હે રૂપનિધિ ! ધર્મસ્થાનોમાં પણ મેં કષાય કર્યા, ઝગડા કર્યા, અસંયમ સેવ્યો, અજયણાથી વર્ત્યો, ઔચિત્યનું ઉલ્લંઘન કયું, બીજાઓને ભક્તિમાં-ક્રિયા કરતાં અંતરાય કર્યા, શાસ્ત્રવિધિ ન સાચવી, નિસિદ્ધિનું પાલન ન કયું, સાંસારિક કાર્યોની ચિંતા કરી, સાંસારિક વાતો કરી, નિંદાઓ કરી, મારામારી કરી, ગાળાગાળી કરી, પરસ્ત્રીનાં રૂપ જોયાં, ત્યાં દેવ ગુરૂની શરમ ન રાખી, ભવભય દોલમાં ન રાખ્યો, ત્યાં જેમ તેમ વર્ત્યો. ત્યાં, જરાયે વિધિનો આદર ન રાખ્યો, મનસ્થિર ન રાખ્યું, ઇન્દ્રિયોને સંયમમાં ન રાખી, ત્યાં

જઈ પારકી પંચાત કરી, ચાડીચુગલી કરી, અવિન-
યથી બેઠા, ઉભા રહ્યા તે બદલ મિચ્છામિ દુક્કડં

(૭૫) હે કલાનિધિ ! શ્રાવક જીવનમાં શ્રાવકાચારનું મેં
બરાબર પાલન ન કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૭૬) હે સૌભાગ્યનિધિ ! આ જન્મમાં-ગતજન્મોમાં અઢાર
પાપ-સ્થાનક મેં મન વષન કાયાથી સેવ્યાં, સેવરાત્યાં,
અનુભોધાં તે બદલ મિચ્છામિ દુક્કડં

(૭૭) હે દાક્ષિણ્ય મહોદધિ ! મેં મિથ્યાત્વી પર્વેને માન્યા,
તેની આરાધના કરી, મિથ્યા દેવદેવીઓની બાધાઓ
રાખી, મિથ્યાત્વીઓનો સંગ કર્યો, અન્ય ધર્મીઓની
પ્રશંસા કરી, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વને ધારણ ન કર્યું, સમ્ય-
ક્ત્વમાં અતિચારો લગાડ્યા, સમકિત ઉચ્ચરો ભાંગ્યું,
વ્રત લઈ નિયમ લઈ ભાંગ્યા, તેનું પ્રાયશ્ચિત ન કર્યું,
શ્રાવકનાં વ્રતોનું વિધિપૂર્વક સુચરૂં પાસે વિનય બહુમાન
પૂર્વક શ્રવણ ન કર્યું શ્રવણ કર્યું પણ વ્રતોનો સમ્યગ્
વિધિપૂર્વક સ્વીકાર ન કર્યો, સ્વીકાર કરો તેનું સમ્યગ્
પાલન ન કર્યું, વારંવાર તેને યાદ ન કર્યાં, વ્રત લઈ
હુષન થયો, વ્રત રક્ષા બરાબર ન કરી, રાત્રિભોજન,
કંદમૂળ બગીચા અનંતકાય, બાવીસ અભક્ષ્ય, વાસી
ભોજન, દ્વિદળ કર્મદાનના ધંધા અનર્થ દંડ વગેરેનો
પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક ત્યાગ ન કર્યો. તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૭૮) હે વૈરાગ્ય વારિધિ ! ભવ અને ભવના ભોગો પ્રત્યે ચિત્તમાં વૈરાગ્ય ધારણુ ન કર્યો, અસાર સંસારને સાર, વિષમય વિષયોને અમૃતતુલ્ય, મતને ભોગ વાંચના, ધર્મક્રિયાઓને બાલકિડા માની તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૭૯) હે પ્રકૃષ્ટપુણ્યના સ્વામિ ! સ્ત્રીને નરકસીડી માનવાને બદલે સ્વર્ગની સીડી માની, અર્થને (ધનને) સકલ અનર્થનું (દુઃખનું) મૂલ માનવાને બદલે તેને સર્વ સુખનું મૂળ માન્યું તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૮૦) હે જગદાનંદકારી ! સંસારવાસને મહેલવાસ અને સંયમને જોલ માની તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૮૧) હે સાગરવરગંભીર ! મેં અવિધિથી સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પૌષધ, જિનપૂજા, ગુરુભક્તિ આદિ કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૮૨) હે પરમ મુનિ ! મેં જિનમંદિરોના, તીર્થોના, ધર્મસ્થાનોના વહિવટ વિધિપૂર્વક ન કર્યા, દેવદ્રવ્ય, ગુરુદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય, સાધારણ દ્રવ્યનું ભક્ષણ કર્યું, ઉપેક્ષા કરી, દુરુપયોગ કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૮૩) હે કુલદીપક ! મેં જૈનધર્મનું હલકું ઢેખાય, તેની શોભા, છાયા ઘટે, લોકો ધર્મથી ઉમગી બાય, જૈનધર્મની નિંદા થાય, લોકોની બોધિદુર્લાભ થાય એવાં

નીચ કામ કર્યાં તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૮૪) હે અચિન્ત્યશક્તિ ! મેં તારા સંઘમાં ઝગડા કરાવ્યા, ભાગલા-પક્ષ પડાવ્યા, સંઘમાં સંપ કરાવવાના પ્રામાણિક પ્રયત્નો ન કર્યા તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૮૫) હે તરણુતારણુ જહાજ ! મેં અનેક જીવોને મોક્ષ-માર્ગ ઉપર જતા રોકીને અનેક જીવોને મેં લવસા-ગરમાં રૂખાડ્યા તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૮૬) હે પરમાનંદી ! મારા ઘરના આંગણે આવેલા શ્રી સંઘને, સુસાધુ-સાધ્વીઓને, સાધર્મિકોને સત્કાર્યા નહિ, હાથ ભેડી પધારોએમ પણ ન કીધું, ઉદટે મુખ ફેરવીને ઉભો રહ્યો, ચાલ્યા જાઓ એમ કહ્યું, તેઓનો ખૂબ અનાદર-અપમાન કર્યું તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૮૭) હે સહજનંદી ! હું દેવ ગુરુ ધર્મની સેવાને ગૌણ કરી મુખ્યપણે કંચન કામિની કુટુંબની સેવામાં લીન બન્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૮૮) હે નિજનંદી ! મેં તારી, તારા પ્રવચનની, સુગુરુઓની, નવકારમંત્રની, શત્રુજ્યાદિ તીર્થોની પ્રાપ્તિમાં મારો પ્રબળ પુણ્યોદય ન માન્યો; પણ કંચન, કામિની પુત્ર, પુત્રી, સત્તા, સંપત્તિ, રૂપ, બુદ્ધિ, બળ, ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિમાં “પ્રબળ પુણ્યોદય” માન્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૮૯) હે શીવપુર નિવાસી ! શીવપુર તરફ જતા પ્રવાસી-
ઓને મેં છતી શક્તિએ સહાય-મદદ ન કરી તેનો
મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૯૦) હે અજર અમર પ્રભુ ! મૃત્યુના મુખમાં જતા પ્રાણી-
ઓને મેં છતી શક્તિએ છોડાવ્યા નહિ તેનો
મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૯૧) હે અશરીરી નાથ ! મેં છતી શક્તિએ છ'રી પાલિત
સંઘ ન કાઢ્યા, ઉપધાન, ઉજમણાં ન કરાવ્યાં,
સાધર્મિક વાત્સલ્ય, સંઘ પૂજન, ગુરુપૂજન, જ્ઞાનપૂજન,
પંચાન્હિકા, અષ્ટાન્હિકા મહોત્સવ ન કર્યા તેનો
મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૯૨) હે અનાહારીપદના ભોક્તા ! મેં આહાર લંપટ,
રસલંપટ, શરીર લંપટ, વિષય લંપટ બની બ્રાહ્મ-
અભ્યંતર તપ ન કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુઝ્ઝડં

(૯૩) હે અવિનાશી ! બીજાઓને દીક્ષા લેતા રોક્યા, દીક્ષા
લીધા પછી તોડી-તોડાવી દીક્ષા વિરુદ્ધ કાર્યવાહી
કરી-કરાવી, સાધુ-સાધ્વીઓને હેરાન કર્યા-અપમાનિત
કર્યા તેઓ ઉપર પથર-છંટો ફેંકી, ગાળો દીધી,
તેઓના પાત્રા ફોડી નાંખ્યા, વસ્ત્રો લૂંટી લીધા,
બાળી નાંખ્યા, તેઓને રહેવાની વસતિ તોડી નાંખી,
સળગાવી મારી, તેઓને ગામમાંથી કાઢી મૂક્યા,
શાસ્ત્રો સળગાવી માર્યા, ફોડી નાંખ્યા, શાસ્ત્રોનું અપ-

માન કયું, શાસ્ત્રકારોનું પણ અપમાન કયું, શાસ્ત્રોને
અસત્ય કહ્યાં, આગમોનો અનાદર કર્યો, છતી શક્તિએ
આગમોનો ઉદ્ધાર ન કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડ

(૬૪) હે શીવસુખના લોકતા ! એકચિત્તે નિષ્કામ ભાવથી
અહોભાવથી તારી ભક્તિ, શુરભક્તિ, આગમભક્તિ,
સંઘભક્તિ ન કરી તેનો મિચ્છામિ દુક્કડ

(૬૫) હે અરૂપી ! વિધિપૂર્વક ૧૯ દોષ ટાળી કદીયે કાચો-
ત્સર્ગ ન કર્યો, ૩૨ દોષ રહિત કદીયે એક પણ
સામાયિક ન કયું, ઘોર પશ્ચાતાપ સાથે ઉપયોગપૂર્વક
એકવાર પણ પ્રતિક્રમણ ન કયું, એક પૌષધ પણ
ન કર્યો, એકચિત્તે તારા નામનો જાપ ન જાઓ,
તત્ત્વીન બની તારું ધ્યાન ન કયું તેનો મિચ્છામિદુક્કડ

(૬૬) હે નિઃસંગ ! પરપુદ્ગલના સંગમાં આસક્ત બની
કદીયે નિઃસંગ બનવા ઇચ્છાયે ન કરી, પ્રયત્ન થે ન
કર્યો, તેનો મિચ્છામિ દુક્કડ

(૬૭) હે નિર્મળ ! મેં કદીયે મારા આત્માનો કર્મમલ
ઘોઈ નિર્મળ બનવાની કદીયે ચિંતા થે ન કરી તેનો
નિર્મળ બનવાની મિચ્છામિ દુક્કડ

(૬૮) હે નિષ્કલંક ! કર્મનાકલંકને કાઢવા મેં કદીયે પ્રયત્ન
ન કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડ

(૬૯) હે નિષ્કામી ! અત્યંત કામાસક્ત બનીને મેં મારા

આત્માને કદીયે નિષ્કામી બનાવવા પ્રયત્ન ન કર્યો
તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૧૦૦) હે નિષ્કામી ! મેં કષાયરૂપી કસાઇઓ સાથે પાકી
દોસ્તી બાંધી તારો દ્રોહ કર્યો તેનો મિચ્છામિ દુક્કડં

(૧૦૧) હે અવેદી ! વેદના ઉદયમાં અંધ બની મેં જગ-
તના જીવોની વેદનાની પરવાહ ન કરી તેનો
મિચ્છામિ દુક્કડં

ઉપર મુજબ મેં અહિં ૧૦૧ દુષ્કૃતની નિંદા કરવાના
અને તેનો “મિચ્છામિ દુક્કડં” દેવાના પ્રકારો યથામતિ બતાવ્યા
છે. આવા બીજા ઘણાંયે દુષ્કૃતની નિંદા કરવાના અને તેનો
મિચ્છામિ દુક્કડં દેવાના પ્રકારો આગમોમાં બતાવેલા છે.

તેથી જે મુમુક્ષુ રોજ જિનમંદિરમાં દેવાધિદેવ સમક્ષ
જે હાથ જોડી ઉભા રહી હૃદયમાં દુષ્કૃત કર્યા બદલનો ઘોર
પશ્ચાતાપ રાખી મિચ્છામિ દુક્કડં દેશે તે શીઘ્ર શીવરમ-
ણીને વરશે.

શીવમસ્તુ સર્વ જગત :

પૃ. મુનિરાજશ્રી ધર્મગુપ્ત વિજયજી મહારાજશ્રીનાં અન્ય મનનીય આધ્યાત્મિક આકર્ષક પુસ્તકો.

જૈન દર્શન દર્પણ	...	...	...	૫-૦૦
નવપદ ઉપાસના	...	...	...	૫-૦૦
આગમ અનુપ્રેક્ષા	...	...	...	૫-૦૦
યોગ દર્શન	...	...	...	૩-૫૦
ઔરાગ્ય પ્રવચનો	} પ્રવચન પુસ્તકો	...	...	૩-૦૦
ષોડશક પ્રવચનો		...	...	૨-૫૦
વીતરાગ વાણી		...	...	૩-૦૦
પ્રવચન પરાગ		...	...	૨-૫૦
સંયમનો સાચો સાથી	...	...	...	૨-૦૦
સંસ્કાર ધન ભાગ-૧ થી ૮	...	...	...	૩-૦૦
સિદ્ધાંત મહોદધિ પ્રેમસૂરીશ્વરજી	...	...	...	૧-૦૦
સરળ નવતત્વ	...	...	...	૧-૦૦
શલ્યોદ્ધાર	...	...	...	૧-૦૦
તત્વ ચિંતન	...	...	...	૦-૮૦
બાળકોની વાર્તાઓ	...	...	...	૦-૮૦
ચિંતન	...	...	...	૦-૭૫
વિશ્વવંદ્ય ભગવાન મહાવીર	...	...	...	૦-૫૦
વૈરાગ્યમય વાર્તાઓ	...	...	...	૩-૦૦
મુમુક્ષુ અને મિચ્છામિદુક્કડ	...	...	...	૦-૮૦
અધ્યાત્મ ભાવના	...	...	...	૦-૮૦
સુકૃત અનુમોદના	...	...	...	૦-૮૦
તત્વજ્ઞાન શ્રેણીનાં ૨૦ પુસ્તકો	...	...	...	૧૦-૦૦

(અદ્ભુત સાવ નૂતન પ્રકાશન)

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

(૧) શ્રી પ્રેમસૂરીશ્વર જૈનસાહિત્ય
પ્રકાશન ટ્રસ્ટના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી,
શ્રીમોતીલાલ 'વાઘજીભાઈ' પટેલ
કે. પુનિત, ૬, સ્મૃતિકુંજ કોલોની
નવરંગપુરા અમદાવાદ-૯

(૨) સેવંતીલાલ વી. જૈન કે. મહા-
જન ગલી, ઝવેરી બજાર, પહેલે
માળે, મુંબઈ-૩

(૩) અખિલ ભારતીય સંસ્કૃતિ
ભવન, કે-નીશાપોળ, રીલીફરોડ,